

Бухгалтерія - це не тільки папери і цифри

Бухгалтерська справа – досить рутинне заняття. Робота з фінансовими документами та ведення бухгалтерії віднімає колосальну кількість сил і часу. Іноді, особливо в кінці місяця, кварталу, року, у фінансових відділах часто виникає підвищена напруга. Проте існують особливі дні, в які всі ми маємо прекрасну можливість оцінити тих, хто займається цією нелегкою справою, і висловити їм свою вдячність.

Офіційно професійне свято наших бухгалтерів щорічно відзначається в Україні з 2004 року саме 16-го липня, тому, що в цей день в 1999 році прийняли довгоочікуваний Закон України, в якому були закріплені основні положення «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Але ж бухгалтери живуть не лише цифрами, рахунками та звітами, а й у вільну хвилину займаються чимось для душі: хтось в'яже, чи вишиває, інші – малюють, вирощують квіти, займаються садівництвом чи ще чимось цікавим.

Тому ми вирішили познайомити вас, читачі, з представниками цієї професії, що працюють у відділі бухгалтерського обліку Рожищенської міської ради. А це п'ять прекрасних жіночок, які, незважаючи на негаразди, що бувають у кожного, завжди усміхнені та щирі. Заодно і дізнатися, чим вони займаються у вільний час

Ірина Попова, начальник відділу бухгалтерського обліку.

Ірина Степанівна закінчила Тернопільську академію народного господарства. Училася та паралельно працювала бухгалтером на хлібоприймальному підприємстві в Рожищі, пізніше – на Луцькому хлібокомбінаті №2 в Луцьку. А з 2007 року займає посаду начальника відділу бухгалтерського обліку в Рожищенській міській раді.

«Якщо чесно, якби повернути час назад, я все одно обрала б цю професію. Хоча то дуже важка робота, особливо коли працюєш у період змін. Адже сучасні умови господарювання ставлять високі вимоги до рівня професійних знань і вмінь бухгалтера. Крім вільного володіння навиками роботи на довіреній ділянці, необхідно знати основи господарського, трудового та податково-

го законодавства, розбиратися в основах економіки й організації виробництва, праці та управління, автоматизації обробки економічної інформації, володіти навиками роботи на персональному комп'ютері й знати правила та норми охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії і протипожежного захисту. Словом, бухгалтер має знати все.

Хоча, коли колектив спрацьований, кожен на своєму місці, тоді і праця за свято, – посміхається Ірина Степанівна. – Раніше роботу й додому носили, бо все треба було вручну виконувати, а зараз все комп'ютеризовано, що значно полегшує працю. З колегами завжди знаходимо спільну мову. Колись міський голова казав: «Я не хочу, щоб мене боялися, хочу – щоб поважали». Ось так і я, надаю перевагу прянику, а не кнутові. А дівчата всі відповідальні, тому і робота йде, як слід. На жаль, не завжди вистачає часу на своє хобі, але, якби була найменша можливість, я б подорожувала. Відкривала б країни та раділа життю. А у свято бажаю всім

колегам терпіння, щоб усе в родині складалося благополучно, бо атмосфера в сім'ї завжди впливає на робочі моменти. А це – щоб праця бухгалтера гідно оцінювалася державою. Бо хоч зарплати підняли, та ціни теж не стоять на місці».

Більше 28 років на посаді спеціаліста бухгалтерського обліку працює **Жанна Сливка**. Каже, що робота вимагає великого

терпіння та уваги. Також пригадує, що раніше незакінчене доводилося брати й додому. Мабуть, надивившись, як працює мама, її дві донечки говорили «Мамо, як можна цілими днями сидіти і рахувати», – і не обрали професії, пов'язаної з цифрами.

«Зараз набагато простіше, дякуючи комп'ютерам, відчутний прогрес, – посміхається Жанна Федорівна. – А у вільний час люблю подорожувати та ходити на «тихе полювання». Перше, на жаль, не завжди вдається реалізувати, а от піти в ліс по гриби – то вже святе. Так приємно повертатися додому з повним кошиком боровиків, красногоровців, чи лисичок, а потім щось смачненьке з них приготувати. Як то кажуть, і душі приємно, і тілу користь. Усім раджу не забувати про відпочинок, бо втомлена людина не може працювати на повну потужність».

Тридцять років банку та майже п'ять Рожищенській міській раді свого життя віддала **Ніна Поліщук**.

Каже, що де б не працювала людина, головне, щоб колектив був гарним. Сама ж вона завжди усміхнена та відкрита. Ніна Василівна працює на посаді бухгалтера фінансової групи ДНЗ міста.

«Мені дуже подобається бухгалтерська робота: сидіти, шукати, вивіряти – це моє. А коли сходиться все копійка в копійочку, то просто не передати цієї ейфорії. Вдячна долі, що маю таких колег, які розуміють з півслова та стоять один за одного горю, – ділиться Ніна Поліщук. – А найкращий відпочинок для мене – це плавання. Люблю почитати детективи та переглянути цікаві фільми».

Олена Войтович в юності міряла про професію лікаря. Та так склалося, що поступила в Тернопільську академію народного

господарства, де здобула професію бухгалтера. І впродовж років жодного разу про це не пожалкувала, каже, зрозуміла, що «цифру виправити можна, а людське життя – ні...». Десять років працювала бухгалтером в Центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, а от уже п'ять років у міській раді. Окрім того, що Олена Іванівна – гарний спеціаліст,

вона ще й турботлива матуся. Тому найкращий відпочинок для жінки – це час в колі сім'ї. А коли хочеться спокою, то бере улюблену книгу та поринає у фантастичний світ пригод. Наймолодша

за стажом роботи, але не за рівнем професійності серед усіх працівників **Людмила Кльоц**. Жінка працює в міській раді на посаді бухгалтера в фінансовій групі з 2016 року. Свого часу талановита дівчина не змогла

визначитися, чи їй більше подобається гуманітарна сфера, чи точні науки. Тому стежина привела її спочатку до Рівненського гуманітарного університету, де здобула фах бібліотекаря, а згодом до Київського інституту управління. Працювала бібліотекарем в Носачевичівській школі, а після того, як отримала ди-

плом економіста, – 13 років в Ощадбанку. «Найголовніша та найкраща моя віддушина – це мої донечка та син, – ділиться Людмила Миколаївна, мама двох дітей. – Нічого кращого немає, коли ти приходиш додому, а вони біжать тобі назустріч, виснуть на шиї і навперебій діляться своїми радіощами та негараздами. Це, на мою думку, найголовніше в житті і таке, що додає сил, навіть коли ти валишся з ніг. А ще у вільний час я люблю вишивати та куховарити».

Ось такі вони, бухгалтери Рожищенської міської ради, різні, за своїми смаками та уподобаннями, але єдині у своїй любові до цифр та порядку.

Мої роки - моє багатство

102 роки.

На порозі помешкання нас зустрічає пані Валентина, донька довгожильки. Розповідає, що мама вже майже не говорить. Ще недовдавна виходила на вулицю, а от кілька днів тому ослабла, лежить.

Заходимо до кімнати, Марія Черняк підводиться, посміхається, але сил на розмови немає. Тому на допомогу приходять донька.

Вдивляючись в помережене зморшками лице довгожильки, розумієш, що життя її не було солодким. Звісно, пережити революцію, війну, голод та холод, та ще й з двома дітками на руках не кожен зможе. Але все по порядку...

Народилася Марія МIRONIVNA далекого 1915 року в місті Рожище, у багатодітній сім'ї, де, крім неї, було ще шестеро братів та сестер. Батько МIRON Левчук був на всі руки майстер: і столяр, і муляр. Словом, умів зробити все, що тільки треба. Маріїна мама займалася господарством та дітьми. Так і жили. Не були багатіями, але й не бідували. Перше випробування для молоді сім'ї розпочалося, коли їх після революції відправили на роботи до Самари. Ще по дорозі найменша сестра Марії захворіла на тиф та померла. Не солодке життя чекало на сім'ю в чужій стороні: жили в бараках, працювали до останнього поту. Ніхто не дивився, що ти бідуєш, ніхто не приходив на допомогу. Легше стало, коли повернувся в Україну. Спочатку жили у брата на квартирі, а згодом збудували й свою хату на вул. Мазепа.

«Важко було, але ніколи не опускалися

руки, Мама розповідала, що ходили до євреїв глядіти дітей. Так і жили».

Своє подальше життя Марія МIRONIVNA поєднала з рожищенцем Іваном. Тоді мріяли про довге щасливе життя. Усе вдавалося: і будинок збудували, і хазяйством обзавелися. Бог подарував доньку Валентину. Але коли під серцем носила другу дитину, у їхню сім'ю, як і до багатьох інших, постукала війна. Чоловіка забрали в армію, а через деякий час молода дружина отримала похоронку. Не дочекався Іван Гнатович народження довгоочікуваного сина...

Марія МIRONIVNA заміж так більше й не вийшла. Усю себе віддала дітям. Працювала спочатку на Піщаному комбінаті, на свинофермі, згодом різноробочою на консервному заводі. А вдома на неї чекали і городи, і хазяйство, і діти. Сама косила, орала вірним коником, молотила... Благо, що брати та батько допомагали, хоча й в самих були великі сім'ї й турбот вистачало.

Важка праця та недоспані ночі далися взнаки та поклати на лікарняне ліжко. У 70-х роках Марії Черняк зробили операцію та видалили нирку. Тоді й пішла на групу

по інвалідності. Але й вдома роботи було вдосталь.

Так у праці не зоглянулася, як повиростали діти. Син звив сімейне гніздечко на Вовнянці. Подарував п'ятеро онуків. А ось уже два роки, як відійшов у Вічність. А донька Валентина з чоловіком Іваном жили поряд з матір'ю, народили двох синів.

Пролетіли роки, як лелеки в небі. І хорошого, і поганого було немало у житті у Марії Черняк. Але жінка завжди все переносила з піснею, яка їй допомагала долати труднощі. Довгожилька має гарний здобуток у житті – 7 онуків, 19 правнуків та 4 праправнуки.

На жаль, усі розлетілися з сімейного гніздечка по цілому світу. А 79-річна донька єдина підтримка для немічної матері: нагодувати, помити, поприбирати – все на її плечах. Хоч самій вже не легко, але, вставши зранку, в першу чергу поспішає до матері.

Дивись на цих жінок і розумієш, як би не випробовувала їх доля, вони покійно винесуть все з Божою поміччю та, звісно, з піснею, яка лунає в душі у кожній з них. Дай Бог ще сили та здоров'я!

Дитячі садки міста готуються до зустрічі малят

Закінчується пора літнього відпочинку, і зовсім скоро малеча знов бігатиме коридорами дитсадків. За два місяці літа в ДНЗ міста Рожище вже виконано чимало запланованих робіт з підготовки до нового навчального року. І хоча, на перший погляд, може здатися, що садочки на час літніх канікул «заснули», всередині робота кипить: фарбують, ремонтують, миють, поповнюють приміщення об'єктами.

Нагадаємо, згідно з програмою підтримки та збереження об'єктів і майна комунальної власності територіальної громади міста Рожище на 2017 рік, міським садочкам з бюджету міськради було виділено 200 тисяч гривень на першочергові потреби.

Ця програма була прийнята задля порятунку комунального майна, а саме дошкільних закладів міста. За словами начальника відділу бухгалтерського обліку Ірини Попової, субвенції, яку виділяє районний бюджет, ніяк не вистачає на незахищені статті. Тому міською радою було прийнято рішення розробити програму, аби можна було виконати поточні чи капітальні ремонти в садочках міста.

За виділені кошти планувалося провести такі роботи: замінити вузол обліку газу в топочній ДНЗ №1 (40 тисяч гривень), відремонтувати харчоблок в ДНЗ №2 (70 тисяч гривень), відремонтувати покрівлю топочної та каналізаційну мережу в ДНЗ №3 (60 тисяч гривень) та відремонтувати підвал в ДНЗ №4 (50 тисяч гривень).

Про те, як триває підготовка до 2017-2018 навчального року, про нагальні потреби і проблеми дошкільних закладів запитали у завідувачок чотирьох ДНЗ міста. Також поцікавилися, чи освоїли в садочках виділені міською радою кошти на зазначені вище роботи і що ще залишилося зробити.

Олена Андрощук, в. о. завідувачки ДНЗ №1 «Малютко».

«З міського бюджету на заміну вузла обліку газу в топочній було виділено 40 тисяч гривень. А для додаткових потреб дитсадку ще 15 тисяч. Саме за ці кошти придбано унітаз для дітей ясельної групи, пральну машину на 6 кілограмів, професійну праску, інвентар для харчоблоку, 25 м. кв плитки для ремонту туалетної кімнати в ясельній групі та всі матеріали, необхідні

для того, щоб її покласти. Також міська рада виділила нам кошти та замінила 26 металопластикових вікон з металевими підвіконнями та москитними сітками. Щоб зробити відкоси за частину виділених коштів було придбано матеріали для штукатурки. Зауважу, що потрібно поміняти вікна ще в одному крилі, добре було б замінити столи в середній групі та м'який інвентар, а саме, матраци та ковдри, які вже дуже старі. Зараз суттєво збільшилася кількість дітей, тому виникла потреба в шафі для зберігання горщиків та вішаків для рушників в ясельній групі. Словом, потрібно оновити матеріальну базу групи для найменшеньких, бо

зараз активно записують дітей у садочок.

На даний час недостатньо укомплектовані групи дітей 5 та 6 року життя. Тому, користуючись нагодою, хочу запросити батьків приводити своїх кровинок у наш садочок. Хочеться подякувати міському голові В'ячеславу Поліщуку та депутатам до складу за реальну підтримку закладу. А також лісникам на чолі з керівником Анатолієм Ярмолюком за подарований грибочок-пісочницю. Ми його розмалювали в яскраві кольори, тато Клімович завіз свіжого піску, і грибочок уже чекає на малечу. От якби нам ще б з одного такого, то були б дуже вдячні. Наразі все миємо, чистимо, просушуємо, проводимо заготовку овочів, готуємо зустрічати наших діток».

Людмила Козакевич, завідувачка ДНЗ №2 «Дзвіночок».

«Нам виділили 70 тисяч гривень на капітальний ремонт харчоблоку. Роботи багато, але вона йде повним ходом. Плитку кладемо на стіни і на підлогу. Адже, ще з початку заснування садочка, а це сорок років тому, його не ремонтували. Тому зрозуміло, що треба замінювати все. Дуже вдячні за те, що міська рада виділила чималі кошти на ремонт та й, взагалі, за підтримку закладу. Наприклад, нам уже вставили багато металопластикових вікон, лише цього року – 14. Також міськрада по програмі співфінансування з Фондом «Тільки разом» має виділити кошти, щоб замінити ліжка та шафочки в ясельній групі. У даний час, гостро стоїть проблема з покриттям на території садочка. Ми його мостимо, але цементні латки швидко руйнуються. Звісно, проблем є багато, але бачимо, що вони потрохи вирішу-

ються», завдяки програмам міськради, які спрямовані на підтримку ДНЗ.

Олена Поліщук, завідувачка ДНЗ №3 «Сонечко».

«Почали ремонтувати каналізацію, кладемо нові металопластикові труби, муруємо колодязі. Все робимо своїми силами, бригад не наймаємо. Завгосп Василь Аршулік та підсобний робітник Руслан Березовський роблять на совість, так, як вдома. Комунально-госп допоміг вирити траншею, а вже труби прокладають хлопці самі.

Також закупили матеріал для перекриття газової котельні. Будемо замінювати дах на металопрофіль, встановимо нові балки, дошки, підшиємо ДСП. Завдяки фінансуванню з міського бюджету вдалося замінити вісім старих вікон та дві двері на металопластикові. Ще наразі є кошти, то плануємо

купити новий холодильник та, якщо вдасться, зробити пожежну сигналізацію.

Також проводимо ремонт кухні, для цього було закуплено фарбу та вапно. Загалом працівники виходять з відпустки 31 липня, то за два тижні маємо підготувати садочок до нового

навчального року на 100%. А наразі роботи виконано в такому обсязі: замінили вікна, у двох групах зробили відкоси, в одній ще ні, в молодшій групі кладемо плитку в туалеті. Вийдуть нані, то приступимо до косметичного ремонту.

Найбільше наша проблема та головний біль – це, звісно, каналізація. Нам було просто необхідно її зробити, тому що з сирзаводу бігла в наш гараж та на подвір'я сироватка. Ніхто не вірив, а інженер із заводу, казав, що такого бути не може. Але зараз, коли ми із дозволу директора підприємства заглишили причинну сторону каналізації і перейшли на іншу, то все стало добре. Щоправда, тепер сироватка біжить по дорозі на вулиці Чайковського. Проблема серйозна, але ніхто не прислухався, бо ж зовні не видно. Каналізація в садочку не мінялася з часу його відкриття. Тобто 33 роки ніхто її не ремонтував.

Проблеми є у нас і з котельною, яка хоч і відкрилася в 2004 році, але будували її нашвидкуруч. Тому, що тоді треба було швидко вирішувати питання з опаленням, яке проводили від сирзаводу. У закладі температура повітря не піднімалася вище 17 градусів. Тому й постало питання у власній котельні. Зараз необхідно там провести

ремонт, бо вона реально в жахливому стані. До нас приїздили і міський голова В'ячеслав Поліщук, і заступник Віталій Поліщук. Віталій Олександрович допоміг нам встановити рівень для правильного стоку. На жаль, зараз погода не дає можливості проводити подальші роботи.

Приємно, що останні роки влада переймається нашими питаннями. Завжди можна прийти з нагальними проблемами та отримати позитивний результат. В'ячеслав Анатолійович завжди приїжджає, дивиться, допомагає. На місцевому рівні приймаються програми для підтримки ДНЗ міста.

Серед проблем, які є в садочку це, звісно, відсутність актового залу. Свого часу ми переробили кімнату на додаткову групу, аби охопити більше дітей. Тепер в закладі навчається 116 діток, а от залу й досі не маємо. А ще треба перекривати садок, потрібно і доріжки на подвір'ї зробити.

Ми завжди намагаємося стукати скрізь, куди тільки можна, бо все, що ми робимо, – це для найменших рожищан. Знаєте, наша робота позитивна тим, що діток не купити нічим, вони відчувають любов, і якщо ти до них гарно ставишся, то й вони будуть тобі вдячні. Буває, обсядуть проблеми, настрою немає, а зайдеш у групу – вони біжать до тебе, обіймають, цілують, підтримують. От заради їхнього благополуччя і хочеться зробити все, можливе і неможливе».

Наталія Федчак, завідувачка ДНЗ №4 «Струмочок».

«Гроші нам виділили на ремонт підвального приміщення. Як поінформували мене підрядники, вже все закуплено для проведення робіт. Єдине, ремонт працівники будуть проводити після того, як завершать розпочатий об'єкт».

Також на територіях ДНЗ міста Рожище

незабаром завершать встановлення каруселей, які подарував на День міста Анатолій Ліпкан.

Як бачимо, роботи ведуться, садочки оновлюються, а завдання вирішуються. І незабаром дитсадки знову відчинять свої двері для малечі, а за вікном розпочнеться осінь.

з 1 вересня вступають нові тарифи на вивезення ТПВ

КП «Дільниця благоустрою міської ради» повідомляє, що відповідно до Рішення виконавчого комітету Рожищенської міської ради від 26 липня 2017 року № 58 змінюються тарифи на послуги з вивезення твердих побутових відходів від жителів будинків приватного сектору, багатоквартирних будинків, бюджетних організацій та інших споживачів, які надаються комунальним підприємством «Дільниця благоустрою Рожищенської міської ради», згідно з додатком.

Встановлені цим рішенням тарифи діють протягом строку виконання комунальним підприємством Програми поводження з твердими побутовими відходами на 2017-2021 роки і вступають в дію не раніше 15 днів з дня прийняття рішення про встановлення нових тарифів.

Тарифи вважаються базовими для розрахунків та коригування. У разі зміни протягом установленого строку дії тарифів рівня зарплатної плати, цін на паливо, енергоносії та матеріальні ресурси будуть проведені коригування тарифів по відповідних статтях витрат.

Комунальне підприємство має провести перерахунок розміру плати за послуги в разі їх ненадання, надання не в повному обсязі, відхилення їх кількісних та якісних показників від нормативних.

Додаток до рішення виконавчого комітету Рожищенської міської ради від 26.07.2017 року № 58

Тарифи

на послуги з вивезення твердих побутових відходів від населення будинків приватного сектору, населення багатоквартирних будинків, бюджетних організацій та інших споживачів м.Рожище, які надаються комунальним підприємством «Дільниця благоустрою Рожищенської міської ради».

Назва послуги	Одиниця виміру	Ціна на вивезення твердих побутових відходів		
		Без ПДВ	з ПДВ	На одну особу в місяць, грн.
Для населення приватного сектору	1 м. куб.	96,71	116,05	14,50
Для населення багатоквартирних будинків	1 м. куб.	96,71	116,05	12,56
Бюджетні організації	1 м. куб.	103,16	123,79	-
Інші споживачі	1 м. куб.	110,53	132,64	-

Спільними зусиллями влади та громади зробили дорогу

підсиплють, то щебенем. Але після кожного дощу мешканці Граничної змушені були йти по болоті.

«Ділянка дороги в районі меблевої фабрики була в дуже поганому стані. Ми, після дощу, навіть не могли заїхати, щоб забрати сміття. Тому й постало питання про її ремонт. Роботи проводили працівники «Дільниці благоустрою», які за тиждень зробили 380 метрів дороги. Спочатку завезли туди 250 тонн будівельного бою, який використали за основу. Втрамбували, а зверху засипали дрібнощебеневим покриттям.

До робіт була залучена наша техніка: грейдер, каток восьмитонний, трактор МТЗ-82, екскаватор, навантажувач та ГАЗ-3307 та ГАЗ-53. Загальна вартість дороги вийшла 93 тис. грн, з них 10 тис. грн. здали мешканці вулиці, решта з міського бюджету. Зараз будемо братися за вулицю Пирогова. На цьому етапі проводиться робота з відновлення основи дороги та планування по закупівлі щебеню, – прокоментував керівник КП «Дільниця благоустрою міської ради» Юрій Міщук.

Люди задоволені, кажуть, що зараз можна нормально вийти з подвір'я та не вгрузнути в болото. Але є й скептики, які зауважують, що тепер водії не їздять, а «ганяють» вулицею.

Грунтова дорога на вулиці Граничній, яка з часу свого створення й появи перших будинків турбувала місцевих мешканців, нарешті приведена до більш-менш хорошого стану.

Час від часу вулицю ладнали тільки самі мешканці: то піском ями

Стягнення боргів до Пенсійного фонду — запорука своєчасної виплати пенсій та допомог

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ ІНФОРМУЄ

Головним джерелом наповнення бюджету Пенсійного фонду є надходження коштів від платників страхових внесків та єдиного соціального внеску.

Сумлінних платників страхових внесків та єдиного соціального внеску в Рожичанському об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України Волинської області більшість. Завдяки їх своєчасній сплаті до бюджету Рожичанського об'єднаного управління Пенсійного фонду Волинської області за січень-жовтень 2016 року надійшло більш ніж 25 мільйонів гривень власних коштів.

Сума надходжень від сплати страхових та єдиного соціального внесків була б більшою, зважаючи на кількість платників та встановлені законом терміни сплати. Проте маємо іншу ситуацію: деякі платники проігнорували

визначені законом своєчасні і повні розрахунки з Пенсійним фондом. Змушені констатувати, що є на обліку підприємці, підприємства й організації, які не розрахувалися з управлінням не лише за 2016 рік та поточні місяці 2017, а й мають заборгованість зі сплати страхових внесків ще з 2010 року.

Так станом, на 1 липня 2017 року не розрахувались з Пенсійним фондом по сплаті страхових внесків 48 підприємств, підприємств та організацій району, борг за якими рахується ще з 2010 року. Серед «злісних» неплатників хотілось би назвати такі підприємства, як: БАТ «Рожичанська меблева фабрика», ЗАТ «Рожичанський птахокмбінат», ТЗОВ «Старленд», підприємств Волощука Сергія Миколайовича, Бединського Олександра Володимировича, Медведюка Руслана Васильовича, Кулак Тамару Анатоліївну, Черен Наталію Василівну, Львовича Дмитра Павловича.

Особливо турбує ситуація, що склалась з сільськогосподарськими підприємствами району, які, згідно з законодавством, повинні сплачувати Пенсійному фонду витрати на відшкодування та доставку пільгових пенсій для своїх працівників, які вийшли на пенсію на пільгових умовах. У відповідності до Законів України, «Про загальнообов'язкове державне

пенсійне страхування» та «Про пенсійне забезпечення», сільськогосподарські підприємства зобов'язані відшкодувати Пенсійному фонду витрати на виплату та доставку пільгових пенсій щомісяця до 25 числа включно. Однак на сьогодні заборгованість сільгосппідприємств району перед Пенсійним фондом по відшкодуванню цих виплат становить майже 2 мільйони гривень. Найбільшу заборгованість тут мають ТЗОВ «Уляники», СВК «Батьківщина», СВК «Нове життя», СВК імені Івана Франка та інші сільськогосподарські підприємства району.

Управління не спостерігає за ігноруванням законодавства цією категорією платників - суми заборгованості охоплені правовою та позовною роботою. Проте стягнення заборгованості через органи ДВС - це справа не одного дня і тижня.

Тому Рожичанське об'єднане управління Пенсійного фонду України Волинської області вишукує різні форми і методи, щоб якнайшвидше погасити заборгованість.

Щомісячно з районним відділом ДВС проводиться звірка, спілні наради, де обговорюється стан погашення заборгованості, до ДВС надається довідкова інформація, якою володіє Пенсійний фонд про платника-боржника. Окрім того, управлінням ініціюються

спільні з ДВС виходи та виїзди до боржників. Після таких заходів боржники оперативніше розраховуються з Пенсійним фондом.

Загалом форми роботи з боржниками різні: розміщення на шпальтах районної газети списку боржників, які мають найбільші суми заборгованості, зустрічі з платниками на ринку, розповсюдження серед голів сільських рад району для сприяння у погашенні боргів списків порушників сплати пенсійних внесків, заслуховування боржників на комісіях в районній адміністрації та інші.

Проте існуюча проблема заборгованості - це не лише недоотримання коштів бюджетом Пенсійного фонду, це і втрата боржником підтвердження своєї трудової діяльності, а отже і права на пенсію.

Тому «пенсієники» переконані: допоки в суспільстві не буде сформовано належного рівня персональної відповідальності кожного громадянина за своє забезпечення у старості, зацікавленості у збільшенні розміру пенсійних виплат, доти будуть у нас «смішні» пенсії.

*Завідувач юридичного сектору Рожичанського об'єднаного управління Пенсійного фонду Волинської області
В.М.Кухарчук*

До уваги фізичних осіб-підприємців!

Відповідно до змін у чинному законодавстві, з 1 січня 2017 року фізичні особи-підприємці, які обрали спрощену систему оподаткування, та віднесені до першої групи платників єдиного податку, зобов'язані сплачувати єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за місяць у сумі не

менше 0,5 мінімального страхового внеску.

У 2017 році мінімальний страховий внесок для фізичних осіб підприємців становить 704,0 грн. на місяць (3200*22%).

Отже, для фізичних осіб-підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, та віднесені до першої групи платників єдиного податку, обов'язковою є сплата єдиного внеску у сумі не менше 352 грн. на місяць.

Водночас, для зарахування періодів здійснення підприємницької діяльності до страхового стажу як повний місяць, необхідно сплатити єдиний внесок у сумі не меншій ніж мінімальний страховий внесок, тобто 704,0 гривні.

У разі сплати єдиного внеску у сумі 352 грн. за місяць страховий стаж буде зараховано пропорційно, а саме 0,5 місяця, що в подальшому може вплинути на визначення права на пенсію за віком та розмір майбутньої виплати.

Подбайте про своє майбутнє уже сьогодні!»

*Рожичанське об'єднане управління Пенсійного фонду України
у Волинській області*

Зміни в пенсійному законодавстві з 1 січня 2018 року

**ВАРТО
ЗНАТИ!**

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до статті 54 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 13.04.2017 р. № 2015-УІП, який

рає чинності з 01 січня 2018 року, дружинам (чоловікам), які втратили годувальника із числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесених до категорії 1, пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається незалежно від причинного зв'язку смерті з Чорнобильською катастрофою.

Пенсія в разі втрати годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи на бажання громадян може обчислюватися із заробітку, одержаного за роботу в зоні відчуження в 1986-1990 рр., у розмірі відшкодування фактичних збитків, який визначається згідно із законодавством.

Постановою Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1210 «Про підвищення рівня соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», затверджено Порядок обчислення пенсій особам, що постраждали внаслідок Чорнобиль-

ської катастрофи, яким визначено механізм обчислення пенсій по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсій в разі втрати годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи відповідно до ст.54 і 57 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Крім того, ст.52 Закону сім'ям, які внаслідок Чорнобильської катастрофи втратили годувальника, до пенсії надається щомісячна компенсація (на сьогодні її розмір становить 113,88 грн.).

Така компенсація призначається на кожного непрацездатного члена сім'ї, який був на його утриманні.

Право на щомісячну компенсацію в разі втрати годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи мають непрацездатні члени сім'ї годувальника, які були на його утриманні. При цьому дітям щомісячна компенсація призначається незалежно від того, чи були вони на утриманні годувальника.

Члени сім'ї, які вважаються непрацездатними й утриманнями, визначаються відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

*Начальник Рожичанського відділу
обслуговування громадян
Даценко Тетяна*

Уряд вніс зміни до механізму забезпечення осіб з інвалідністю автомобілями

**БЕЗОПЛАТНА
ПРАВОВА
ДОПОМОГА**

допомогу».

Прийнята постанова врегулює питання безоплатного передання у власність особі з інвалідністю автомобіля, визнаного гуманітарною допомогою, яким вона була забезпечена через органи соціального захисту населення і користувалася більше ніж 10 років, а також передання таких автомобілів членам сім'ї чи спадкоємцям особи з інвалідністю.

Зокрема визначено, що автомобілі передаватимуться у власність за рішенням місцевих органів влади. До внесення зазначених змін Порядком, як відомо, передбачалося, що заходи, пов'язані із переданням у власність автомобілів, визнаних гуманітарною допомогою, здійснюються за рішенням Мінсоцполітики.

Кабінет Міністрів сьогодні вніс зміни до пункту 41 Порядку забезпечення інвалідів автомобілями. Мінсоцполітики розробило відповідний проект акта на виконання норм Закону України від 06.04.2017 № 2008-VIII «Про внесення змін до статті 11-1 Закону України «Про гуманітарну

Відремонтували дорогу на вулиці Шевченка

пам'ятаю, асфальтованої дороги не було. Раніше, особливо в дощ, проїхати було неможливо, - каже рожичанин Іван Кухар.

Роботи по ремонту асфальтобетонного покриття на вулиці проводили працівники ТЗОВ «Унідор Сервіс». Цей підрядник, дійсно працює на совість. Вони вже «лікували» дороги на вулиці Незалежності, Привокзальній, 1 Травня, Гагаріна, Героїв УПА, Ліпкана, Шевченка та Мостовий. І другу частину Шевченка також зробили на славу.

Роботи виконані на 461,1 тис гривень. З них 100 тис грн було виділено з обласного бюджету, решту - бюджет міста.

момент спору.

Згідно зі статтею 35 ЦПК України треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, можуть бути залучені до участі в справі за клопотанням сторін, інших осіб, які беруть участь у справі. Якщо суд при прийнятті позовної заяви, здійсненні провадження у справі до судового розгляду або під час судового розгляду справи встановить, що судові рішення може вплинути на права і обов'язки осіб, які не є стороною у справі, суд залучає таких осіб до участі в справі як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору.

Заслухавши учасників судового розгляду, головуючий у справі суддя Олександр Костюкевич ухвалив, що для повного з'ясування обставин справи та законного його вирішення слід залучити до участі в справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, Рожичанську міську раду.

У зв'язку з тим, що до справи долучається третя особа, її розгляд перенесли на 15:30 год, 7 серпня. За словами судді, Рожичанська міська рада має бути вчасно повідомлена та ознайомлена з копією позовної заяви та відповідними матеріалами по ній.

Всі крапки над «і» розставляють в суді

У понеділок, 24 липня, у Ківерцівському районному суді продовжили слухання справи за позовом завідувачки Рожичанського ДНЗ №1 Тетяни Лесіної до відділу освіти Рожичанської РДА, у якому вона просить визнати незаконним застосоване до неї дисциплінарне стягнення.

Нагадаємо, Лесіну покарали за зрив початку опалювального сезону. Догоду дав тодішній виконувач обов'язків начальника відділу освіти Василь Масюк за те, що вона невчасно прийняла на роботу операторів газової котельні, а також перевищила свої повноваження та видала наказ про призупи-

нення роботи дитсадка.

Захисниками Лесіної в суді виступають Сергій Сафулько та Дмитро Леміщак.

Перше слухання справи відбулося в згаданому суді 5 липня. Тоді справу перенесли у зв'язку із клопотанням адвоката Лесіної Сергія Сафулька про виклик свідків на судові засідання.

Цього разу судовий розгляд не був довготривалим. Адже від представника відповідача, юриста відділу освіти Оксани Матишук поступило клопотання про залучення Рожичанської міської ради в якості третьої особи, яка не заявляє своїх вимог на

У «Просвіті» відбудеться концерт Івана Ганзери

Рожиче відвідає талановитий співак, фіналіст першого сезону «Голосу країни» Іван Ганзера.

У неділю, 20 серпня, о 18-й годині в Рожиченському РД «Просвіта» відбудеться сольний концерт фіналіста першого сезону «Голосу країни» Івана Ганзери.

Вартість квитків 60 та 80 гривень. Квитки

можна замовити за телефоном: 097-66-86-001.

Довідка: Іван Ганзера від народження має проблеми із зором внаслідок родової травми. Та попри це хлопець з дитинства виявляв цікавість до музики, відвідував музичну школу за класом акордеону, брав участь у різноманітних конкурсах. Після закінчення музичної школи працював художнім керівником у сільському клубі, займався музикою у власній невеличкій домашній студії.

На «Голосі країни» Іван Ганзера змагався у складі команди Діани Арбеніної хоча співпрацювати з ним виявили бажання усі чотири зіркові тренери. У фінальному двобої з Тонею Матвієнко Іван набрав 56% голосів глядацької аудиторії та став переможцем першого сезону конкурсу.

У 2016 році, за підрахунками сайту «Апостроф», Івана Ганзеру визнали лідером серед популярних українських артистів за кількістю виступів у зоні АТО. До цього рейтингу потрапили гурт «Океан Ельзи», «ВВ», Дзідзьо та співачка Анастасія Приходько.

Іван був нагороджений відзнакою команди 53-ї окремої механізованої бригади та пам'ятною медаллю «За безкорисне служіння Батьківщині».

Один день Варти громади

У ніч з суботи на неділю, 23 липня, ГФ «Варта громади» зафіксували чергові порушення правопорядку: бари традиційно працюють до ранку, спиртне продають на АЗС міста, а п'яні «відпочивальники» вирішують свої проблеми за допомогою кулаків та лайки.

Про те, чим живе місто тоді, коли більша половина його мешканців йде на відпочинок, повідомляють вартівці на своїй сторінці в соціальній мережі Facebook.

«22.07 о 20.00 заступили на чергування у складі ГФ «Варта громади». Загалом, вечір видався спокійним. Найбільше пожвавлення у вечірню і нічну пору - на двох АЗС міста. Люди приїждять купувати алкоголь. Декому наша присутність одразу псувала апетит. Але були й такі сміливці, які намагалися спровокувати продавця. І хто ж знає, що відбувається на заправках, у ті дні, коли Варта громади не чергує... Чому сюди, ніби метелики на світло, ввечері злітаються рожичани?

Розважальні заклади продовжують ігнорувати розпорядження міськради. Лише один бар «Квадрат» закривається вчасно. «Люкс» і «Джаз» працюють майже до ранку. Як результат, після 2 години ночі градус підвищується і зав'язується бійка. Молодики «місять» один одного, і ось один з них уже лежить на асфальті. Викликаємо поліцейських з райвідділку. Іде авто з мигалками, а молоді не поспішає розходитися.

Патрульний Шкуренко «провів роз'яснювальну бесіду» з дебоширами. Поліцейські покидають місце події, а розгнівані забіяки в бажанні помститися нам за виклик правоохоронців йдуть копати автомобіль, на якому ми пересуваємось.

Вимагаємо у поліції скласти протокол на порушення режиму роботи баром «Люкс». Побачимо, чи притягнуть власників закладу до відповідальності і який буде ефект...», - йдеться у дописі.

102 інформує

Правоохоронці отримали інформацію про крадіжку кришки каналізаційного люка на вул. Незалежності, 74.

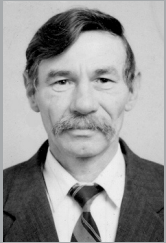
«На місце події прибула слідчо-оперативна група, яка встановила, що крадіжку вчинили мешканки сусідніх будинків – 49-річна Олена, що проживає на цій же вулиці в будинку 72 та 57-річна Зінаїда з будинку 55», - каже керівник Рожиченського відділення поліції Ківерцівського відділу поліції Головного управління Національної поліції у Волинській області підполковник поліції Олександр Басалик.

Кришки у кримінального дуету вже не було – її оперативно «сплавили». За словами злодійок, спочатку її планували здати на металолом, але на «гарячому» їх зловив мешканець вул. Омеляк Степанюк Вадим.

Вивідавши у жінок, де взяли, куди несуть, витягнув з кишені 60 гривень та забрав собі.

За словами начальника поліції, наразі відкрите кримінальне провадження за ст. 185 КК України (Крадіжка). Максимальне покарання, передбачене санкцією статті, обмеження волі на строк до п'яти років або позбавлення волі на той самий строк.

Нехай пам'ять про талановитих рожиченців живе у кожному серці

Професія лікаря була й нині залишається однією з найбагатрих. Вона вимагає від людей у білих халатах самовідданості, чистоти душі та помислів. Без жодного сумніву, хороший лікар – це той, хто не лише пізнає таємниці медицини, а й чітко усвідомлює свій обов'язок перед пацієнтами та щиро прагне їм допомогти.

Саме таким був, за словами головного лікаря Рожиченської ЦРЛ Віктора Редзії, нині покійний хірург **Дмитро Сергієвич Нікулін**.

- Після завершення навчання в Дніпропетровському медичному інституті, Дмитро Сергієвич майже сорок років свого життя присвятив хірургічній практиці в Рожиченській ЦРЛ, яка була для нього не просто роботою - вона була його життям, - розповідає про колегу Віктор Степанович.

Спочатку працював просто лікарем-хірургом, згодом був заступником головного лікаря з експертизи непрацездатності, багато років очолював колектив хірургічного відділення. Віктор Редзій зазначив, що талановитий хірург проліку-

вав шляхом оперативного втручання понад 10 тисяч пацієнтів, провів чимало складних операцій, які допомогли врятувати сотні людських життів.

- Коли я почав працювати хірургом в Рожиченській лікарні - Дмитро Сергієвич був моїм вчителем-наставником. Це хірург, як то кажуть, від Бога. В нього можна було повчитися не тільки діагностики захворювань, а й техніки оперативних втручань. Дмитро Нікулін проводив оперативне лікування органів черевної порожнини, операції голови, грудної клітки, операції при переломах. Дмитро Сергієвич був хірургом загального профілю. Всю невідкладну хірургію він освоїв на відмінно і щедро ділився своїх досвідом з колегами, - пригадує головний лікар.

Він намагався не поспішати, оперував тоді, коли це було вкрай необхідно. Не гордував порадами молодших колег, слідував за новинами в галузі хірургії. Основна риса Дмитра Сергієвича, як лікаря – це обережність та продуманість до останньої деталі, особиста відповідальність за діагностику захворювання.

Дмитро Нікулін був переконаний, що кожна людина, незалежно від своєї професії, упродовж усього життя повинна

прагнути розвитку та самовдосконалення. Він зібрав у своєму домі кількатисячну бібліотеку, де були книги не тільки на медичну тематику, а й художню та прикладну літературу.

- Особливо захоплювався книгами про столярство та слюсарство. До речі, наприкінці свого життя він власними силами збудував дім. Був не тільки хорошим хірургом, а людиною, яка вміла робити все, бо мала золоті руки, - розповідає головний лікар.

Віктор Степанович впевнений, що Нікулін ще довго міг не йти на пенсію, а працювати лікарем-хірургом. Але почав втрачати зір і розумів, що продовжувати хірургічну практику немає права. Пішов... Оскільки робота в житті Дмитра Сергієвича займала чи не найважливіше місце - такий крок був для нього дуже важким.

- Хороший лікар, передусім, має бути людяним, він повинен розуміти, що від його професіоналізму залежить життя інших людей, - продовжує наш співрозмовник. - Невід'ємною рисою Дмитра Сергієвича була доброта, здатність співчувати та співпереживати. А ще він ніколи й ні в чому не відмовляв - завжди йшов на допомогу. І не тільки на роботі, а й в особистих

питаннях. Мабуть, з ним я провів найбільшу кількість операцій, бо він завжди йшов на зустріч, відгукувався на прохання допомоги, асистував. Одним словом, був безвідмовним.

...Глибокі очі, добрий вираз обличчя, слово, яке гріє душу та, безумовно, вуса, які надавали Дмитру Сергієвичу родзинку та робили його не схожим на інших. Майстер хірургії, але лірик та романтик в душі, - таким запам'ятовується рожиченцем покійний лікар-хірург.

Проводжаючи його в останню путь, люди не скупилися на сльози, адже багато хто з них втратив в особі Дмитра Нікуліна вірного друга, мудрого радника, талановитого наставника.

Рожиченська міська рада висловлює щирі жалі та співчуття рідним та близьким через таку велику втрату. Дмитро Сергієвич гідно пройшов свій життєвий шлях, віддано служив важливій і шляхетній справі – лікуванню людей. Він був взірцем високого професіоналізму та особистої відповідальності, прикладом для молодих фахівців.

Світлий спомин про Дмитра Сергієвича Нікуліна назавжди залишиться в серцях тих, хто знав його, жив та працював поруч.

У липні рожиченська земля втратила талановитого тренера-футболіста, хорошу людину, про успіхи якої знали далеко за межами Волинської області та й України, – **Степана Наконечного**.

Степан Федорович Наконечний помер у ніч з неділі на понеділок, 3 липня. Серце футболіста перестало битися в лікарні після кількатижневої боротьби з важкою хворобою. У вівторок, 4 липня, в Рожичі,

в останню дорогу його провели рідні, друзі, знайомі.

Панахиду за померлим відправив благочинний Рожиченської округи УПЦ КП, настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці Василь Шняк.

У своїй проповіді отець Василь зазначив, що рожичани ще довго пам'ятатимуть Степана Федоровича, адже дякуючи саме йому, Рожиченська ДЮСШ має такий вигляд.

Свого часу Степан Наконечний згуртував навколо себе активних, небайдужих до розвитку спорту громадян та разом з ними, засукавши рукави, ставав до праці. Так у спортшколі з'явився спортивний зал, відремонтовано стадіон. Завдяки його старанням була підведена вода, встановлені умивальники та душові кабінки. Дякуючи його неймовірному ентузіазму, спорт в цілому та футбол зокрема, в нашому місті був піднятий на високий рівень.

Він не уявляв свого життя без футболу: коли не зміг грати, почав передавати свій досвід іншим, навчаючи майстерності та тонкощам гри. Користувався тренер авторитетом не лише серед спортсменів: саме Степану Наконечному батьки довіряли тренування своїх дітей, котрі мріяли про футбольну кар'єру.

«З дитячих років і до останніх днів життя він був відданий футболу. Навіть свого часу весілля переніс на тиждень, щоб не пропустити турнір...» - з сумом розповідає товариш Степана Наконечного.

«Він став батьком для багатьох футболістів, і кожен з нас завдячує йому тим, що мав щасливе дитинство на футбольному полі...» - говорять між собою колишні вихованці покійного тренера.

Рожиченська земля втратила справді достойну людину. Людину, яка власним прикладом показувала, що означає любити справу, якою живеш. Степан Федоро-

вич засіяв зерно любові до футболу, яке щедро проросло в серцях рожичан.

Для прикладу, у «Ферммаші» під керівництвом Степана Наконечного виступав свого часу Олег Лужний, який згодом став гравцем «Динамо» (Київ) і збірної України, у клубі проходили стажування Віталій Кварцшний і Володимир Байсарович.

Серед вихованців тренера Микола Федорук, Сергій Богунов, Радіон Воробей, Петро Матвійчук (усі - «Волинь» Луцьк), Володимир Лукашук (ФК «Львів»), Михайло Солик, Віктор Гресь.

Словом, вихованці цього наставника виростили до рівня професійних футболістів, а згодом грали за «Волинь», ФК «Львів», «Кривбас» (Кривий Ріг), «Зорю» (Луганськ), «Динамо» (Брест).

Рожиченська міська рада висловлює щире співчуття родині. Нехай світла пам'ять про померлого назавжди залишиться в серцях близьких та знайомих, а Бог подарує йому вічне життя та спокій.